

[Stavad]

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at vi nu har fået dette forslag. Socialdemokratiet er parat til meget hurtigt at få det gennemført, så at vi, inden vi tager hjem i denne uge, har vedtaget dette forslag, så folk, når de skriver deres selvangivelse, ved, hvad de har at rette sig efter. Det synes jeg vi skylder borgerne.

Aggaard (KF):

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis og CD's vegne give støtte til forslaget.

Vi kan støtte det med baggrund i, at der i lovforslaget, som det blev gennemført i 1986 i forbindelse med kartoffelkuren, var indført en overgangsordning for året 1987, og fordi man her i forslaget til ændring af loven fastholder dette princip.

Jeg kan være enig med hr. Stavad i, at det var mange småbeløb, der ville blive tale om. Som det fremgår af forslaget, er det i nærheden af en million, som får en lempelse i forhold til det oprindelige forslag.

Men vi kan også støtte det, fordi vi fastholder bagatelgrænsen for 1988 og årene fremover, og ikke mindst, fordi vi ikke med forslaget om ændring mister det incitament, som var hovedsigtet med loven, nemlig at fremme opsparingen. Det er en kendsgerning, at vi i 1987 har set en opsparing, som i hvert fald i sammenligning med tidligere år har et helt anderledes format. Det er en udvikling, som vi meget gerne ser fortsat, og ikke blot det, men som også er nødvendig for vort samfund.

Vi støtter altså forslaget og er enige i, at vi bør tilstræbe at få det behandlet hurtigst muligt.

Jens Thoft (SF):

Skatteministeren fremsætter jo SF's forslag, som tidligere har været behandlet i Tinget, og det skal han da have tak for. Alligevel skal jeg komme med en lidt syrlig bemærkning, for jeg måtte på gruppemødet høre, at her har vi revisorens sædvanlige omgælse af reglerne: Nu får han sit forslag igennem, men han får skatteministeren til at fremsætte det. Dermed slipper han for at give det stykke blødt brød, som vi plejer at give i gruppemøderne, når vi får vedtaget vores forslag. Jeg mener derfor, at skatteministeren skylder SF's folketingsgruppe den omgang blødt brød, som jeg slipper for at give.

SF's forslag indeholdt også, at beløbsgrænsen for 1987 skulle have været 500 kr. Jeg vil

gerne give ministeren den ros, at han har løst sagen med ægtefæller lidt mere elegant, end SF havde gjort. Det skal han have tak for, det er godt nok.

Vi er uenige, når bagatelgrænsen for 1988 og fremover nedsættes til 100 kr., men det er en detalje, det erkender jeg. Jeg skal gøre opmærksom på, at vi vil fastholde de 500 kr., og vi vil stille et ændringsforslag.

Det fremgår af den skriftlige fremsættelse, at forslaget er et forlig fra jul aftalt mellem regeringspartierne, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Det vil SF godt beklage, fordi Socialdemokratiet i efteråret fremsatte et forslag om ændring af renteaftgiftsloven, som så rimelig fornuftigt ud. Hvad er der blevet af det? Nu kan jeg forstå, at noget af det er indgået i denne aftale og vel så får virkning fra 1988, for det kan vel ikke nå at få virkning for 1987. Hvad gør vi så med alle de stakkels mennesker, som vi lader i stikken for 1987?

Jeg er ked af, at Socialdemokratiet endnu en gang er gået i kassen med den borgerlige regering og De Radikale. Jeg beklager, at Socialdemokratiet på den måde forsinker den nødvendige smidiggørelse og lempelse af renteaftgiftsloven, så den rammer de egentlige forbrugslån. Det sker altså, selv om vi i forbindelse med førstebehandlingen af SF's forslag, som også i stor udstrækning blev en første behandling af det socialdemokratiske forslag, fik konstateret, at der var et flertal i Tinget for det socialdemokratiske forslag.

Til sidst vil jeg sige, at skatteministerens fremsættelse her og snakken om, at vi nu skal skynde os at behandle det, er det rene hykleri, for man kunne jo blot have fremsat det forslag, som ministeren har, hvori han løser det lidt mere elegant, og den lille ændring med, at de 500 kr. kun skal være 100 kr., kunne han blot have stillet som et ændringsforslag til det forslag fra SF, som vi allerede har liggende i Skatte- og Afgiftsudvalget, og som har ligget der længe.

Ville man skynde sig at få dette vedtaget, så skatteyderne ikke skulle blive mere snoskforvirrede, end de er i forvejen på grund af skatte-reformen og på grund af en række andre hovsæløsninger her i 12. time, kunne vi i dag have stemt ved tredje behandling, men så havde det selvfølgelig været SF's forslag og ikke ministerens. Det er et godt eksempel på, at det her i Tinget er mere afgørende, hvem der fremsætter